

SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
Al. Niepodległości 7, ☎ 68 327 14 50
65-048 ZIELONA GÓRA
NIP 973-04-38-239

SKO-5297/150-S/22

Przewodniczący
28.03.23
[Signature]

Zielona Góra 10 marca 2023 r.

Urząd
Miasta i Gminy
Szlichtyngowa

Wpłynęło dnia *28.03.2023*

6596 *y*
Podpis

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze w składzie:

PRZEWODNICZĄCY: Robert Gwidon Makarowicz

CZŁONKOWIE: Magdalena Kucharska

Iwona Inerowicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10.03.2023 r. sprawy z odwołania Chemical Recycling Solution sp. z o.o. z/s w Głogowie, ul. Portowa 1, 67-200 Głogów od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa z dnia 29.07.2022 r., znak: SOŚ.6220.6.22.2021.AJur w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, na działce o nr ewid. 249/7, obręb Szlichtyngowa, miasto Szlichtyngowa; **działając** na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 570), art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 2000) w powiązaniu z art. 59 ust. 1 pkt. 2, art. 62 ust. 1, art. 66 w zw. z art. 69 ust. 1, art. 71 ust. 2 pkt. 2, art. 73 ust. 1, art. 74 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt. 4, art. 80, art. 82 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029)

orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji

UZASADNIENIE:

Zaskarżoną decyzją Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa, na podstawie art. 75 ust. 1 pkt. 4, art. 77 ust. 1, art. 80 ust. 1, art. 85 ust. 2 pkt. 1 oraz ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008

r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm.) - dalej ustawa o ooś, § 2 ust 1 pkt. 41 oraz § 2 ust 1 pkt. 1 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.), a także art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku firmy Chemical Recycling Solutions sp. z o.o. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko pn. **„Budowa zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, na działce o nr ewid.: 249/7 w obręb: Szlichtyngowa, miasto Szlichtyngowa”** działając w oparciu o następujące dokumenty:

- 1., kartę informacyjną przedsięwzięcia,
 - 2.opinię Marszałka Województwa Lubuskiego z dnia 14 stycznia 2022 r. znak: DŚ.II.7222.2.23.2021,
 - 3.opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowej Soli z dnia 20 czerwca 2022 r. znak: NZ.9022.5.3.2022,
 - 4.postanowieniem Dyrektora Zarządu Zlewni w Zielonej Górze Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 31 marca 2022 r. znak: WR.RZŚ.4360.88.2021.AK,
 - 5.postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 20 maja 2022 r. znak: WZŚ.4221.182.2021.KS,
 - 6.Uchwałę nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, uchwalonego uchwałą nr VII/49/92 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 14 grudnia 1992 r., ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Leszczyńskiego nr 12/93, w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna,
 - 7.stanowisko nr 1/2022 Rady Miejskiej Szlichtyngowa z dnia 3 lutego 2022 r. w sprawie zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego”,
- odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego w sprawie przedsięwzięcia.

W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że wnioskiem z 29 września 2021 r. (data wpływu: 30 września 2021 r.) Pan Maciej Sypniewski reprezentujący spółkę Chemical Recycling Solutions sp. z o.o. , wystąpiła do Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na

„Budowie zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, na działce o nr ewid.: 249/7 obręb. Szlichtyngowa, miasto Szlichtyngowa”.

Pismem z 7 października 2021 r., znak SOŚ.6220.6.1.2021.AŚwi, zawiadomiono strony o wszczęciu postępowania administracyjnego. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa oraz na tablicy ogłoszeń. Jednocześnie poinformowano strony o możliwości wzięcia czynnego udziału na każdym etapie postępowania administracyjnego.

Planowana inwestycja należy do przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 41 oraz § 2 ust. 1 pkt 1 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1027 ze zm.), zatem ocena jej oddziaływania na środowisko jest wymagana obligatoryjnie. Stąd też do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dołączono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”.

Na terenie dz. o nr. ewid. 249/7 inwestor planuje realizację nowej inwestycji objętej wnioskiem. Jak wskazał organ cyt.: „Obecnie na przedmiotowym terenie znajduje się nieczynna stacja paliw”.

Planowane przedsięwzięcie będzie polegać na:

- demontażu oraz posprzątaniu pozostałości po budynku socjalnym,
- usunięciu zbiorników po paliwach (2 zbiorniki o poj. 16,5 m³),
- przebudowie lub rozbiorce istniejącego budynku magazynowego i budowie nowego budynku produkcyjno-magazynowego,
- utwardzeniu terenu dróg wewnętrznych oraz parkingu wraz z wykonaniem systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych do zbiornika bezodpływowego,
- zamontowaniu wagi najazdowej,
- posadowieniu oraz uruchomieniu linii do produkcji koagulantu żelazowego,
- umieszczeniu kontenera socjalno - biurowego oraz remont budynku magazynowego.

Zgodnie z Raportem profilem działalności planowanego zakładu będzie produkcja chemii technologicznej - koagulantu żelazowego z uwzględnieniem możliwości wykorzystania odpadów jako surowce w procesie produkcyjnym.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko przedsięwzięcie to kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Planowane przedsięwzięcie zostało wymienione w:

- § 2 ust. 1 pkt. 1) ppkt b) instalacje do wyrobu substancji przy zastosowaniu procesów chemicznych służące do wytwarzania podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej,
- § 2 ust. 1 pkt. 41) instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701, 730, 1403 i 1579) odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych.

Działając na podstawie art. 77 ust 1 pkt 1, 2, 3 i 4 ustawy OOS, Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa pismem z 25 października 2021r., znak SOŚ.6220.6.3.2021.AŚwi wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. oraz pismem z 25 października 2021r., znak SOŚ.6220.6.4.2021.AŚwi do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu PGW Wody Polskie o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Ponadto, pismem z 25 października 2021r., znak SOŚ.6220.6.5.2021.AŚwi zwrócono się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowej Soli oraz pismem z 25 października 2021r., znak SOŚ.6220.6.6.2021.AŚwi do Marszałka Województwa Lubuskiego, o uzyskanie opinii i uzgodnień w przedmiotowej sprawie.

„Pismem z dnia 25 listopada 2021 r. znak SOŚ.6220.6.8.2021.AŚwi Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa na wniosek z dnia 3 października 2021 r. postanowił dopuścić Fundację Ochrony Środowiska Naturalnego Grand Agro, ul. Sportowa 30B, 05-100 Nowy Dwór Mazowiecki do udziału na prawach strony w postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia”.

Pismem z dnia 24 listopada 2021 r., znak: SOŚ.6220.6.13.AŚwi, Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa zawiadomił strony postępowania o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy ze względu na konieczność zgromadzenia w aktach sprawy dokumentacji, o której mowa w art. 77 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm.), tj. uzgodnień warunków realizacji przedsięwzięcia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. oraz Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, a także uzyskania opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowej Soli oraz Marszałka Województwa Lubuskiego, a także konieczność przeprowadzenia procedury, o której mowa w art. 33 ust 1 oraz art. 79 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, tj.

zapewnienie udziału społeczeństwu w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia.

Zawiadomienie o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp., pismem z dnia 11 stycznia 2022 r. (wpływ do tut. Urzędu 11 stycznia 2022 r.), znak: WZŚ.4221.182.2021.KS zwrócił się do Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa jako organu prowadzącego postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wnioskiem o poinformowanie stron, że zajęcie stanowiska w sprawie nastąpi do dnia 10 lutego 2022 r.

Dnia 7 stycznia 2022 r. do organu wpłynęło pismo mieszkańców Gminy Szlichtyngowa stanowiące sprzeciw dla planowanej inwestycji, podpisane przez 185 osób. Następnie dnia 28 stycznia r. wpłynął kolejny protest przeciw inwestycji mieszkańców miejscowości Szlichtyngowa, podpisany przez 104 mieszkańców oraz kolejny sprzeciw mieszkańców wpłynął 23 marca 2022 r. podpisany przez 70 mieszkańców.

Z przesłanych pism wynika, że mieszkańcy:

- „nie wyrażają zgody na budowę Zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, na działce nr 249/7 m. Szlichtyngowa;
- planowana inwestycja, w której głównym komponentem produkcyjnym będą odpady niebezpieczne - kwas chlorowodorowy, sole i roztwory, roztwory i kwasy - kwas siarkowy, kwas solny, perhydrol, chlorki żelaza, pyły żelaza oraz inne odpady niż niebezpieczne, będą stwarzały zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców oraz środowiska przyrodniczego;
- niepokój budzi położenie inwestycji, która jest pomiędzy dwoma osiedlami domków jednorodzinnych w zabudowie miasta Szlichtyngowa;
- obawa, że inwestycja jest kwalifikowana jako zakład o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej z uwagi na możliwość magazynowania na terenie zakładu substancji niebezpiecznych;
- poprosili o zmianę zapisu MPZP dla wskazanej działki ograniczającej prowadzenia działalności związanej z wykorzystaniem odpadów”.

W związku z toczącym się postępowaniem administracyjnym o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, na działce o nr ewid.: 249/7 w obręb Szlichtyngowa, miasto Szlichtyngowa" na sesji dnia 3 lutego 2022 r., Rada Miejska

Szlichtyngowa podjęła Stanowisko nr 1/2022 w sprawie zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, zgłaszając swoje obawy i jednogłośnie sprzeciw.

Marszałek Województwa Lubuskiego po uzupełnieniach złożonych przez inwestorów na wezwanie z 9 listopada 2021 r., pismem z 14 stycznia 2022 r., znak DS.II.7222.2.23.2021, zaopiniował pozytywnie warunki realizacji przedsięwzięcia i wskazał konieczność określenia warunków w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Dnia 22 lutego 2022 r. do organu wpłynęło zawiadomienie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, iż ze względu na skomplikowany charakter i konieczność dokonania wnikliwej analizy całości materiału dowodowego w sprawie, postanowienie zostanie wydane do 31 marca 2022 r.

Dnia 15 marca 2022 r. o godz. 18.00 w Świetlicy Miejskiej w Szlichtyngowej, po wcześniejszym powiadomieniu inwestora i mieszkańców, odbyło się spotkanie informacyjne w sprawie planowanego przedsięwzięcia. W trakcie spotkania mieszkańcy jednogłośnie po raz kolejny wyrazili swój sprzeciw dla planowanej inwestycji. Żadne z przedstawianych przez inwestora i jego przedstawicieli argumenty nie spotkały się z akceptacją mieszkańców, którzy przedstawiali również swoje kontrargumenty.

Regionalny Dyrektor Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie postanowieniem z 31 marca 2022 r., nr WR.RZŚ.4360.88.2021.AK uzgodnił realizację przedsięwzięcia w wariantcie wnioskowanym przez inwestorów i określił warunki.

W toku postępowania pismem z 16 maja 2022 r, znak SOŚ.6220.6.13.1.2021.AJur, Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa zawiadomił strony postępowania o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do 30 czerwca 2022 r., podając jako przyczynę konieczność zgromadzenia w aktach sprawy dokumentacji, o której mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 ustawy OOS, tj. uzgodnień warunków realizacji przedsięwzięcia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. oraz Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, a także uzyskania opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowej Soli oraz Marszałka Województwa Lubuskiego.

Zawiadomienie o przedłużeniu postępowania zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. po uzupełnieniach złożonych przez inwestorów na wezwanie z 26 listopada 2021 r. oraz z 5 stycznia 2022 r., pismem z 20 maja 2022 r., nr WZŚ.4221.182.2021.KS, postanowieniem uzgodnił realizację przedsięwzięcia w wariancie wnioskowanym przez inwestorów i określił warunki.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Nowej Soli po uzupełnieniach złożonych przez inwestorów na wezwanie z 4 lutego 2022 r. oraz z 15 lutego 2022 r., pismem z 20 czerwca 2022 r., nr NZ.9022.5.3.2022, zaopiniował pozytywnie warunki realizacji przedsięwzięcia i wskazał konieczność nałożenia określonych warunków.

W toku postępowania pismem z 30 czerwca 2022 r, znak SOŚ.6220.6.20.2021.AJur, Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa zawiadomił strony postępowania o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do 29 lipca 2022 r., podając jako przyczynę konieczność zapewnienia wszystkim stronom postępowania udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwienie im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań zgodnie z art. 10 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.). Zawiadomienie o przedłużeniu postępowania zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu.

Na terenie planowanego przedsięwzięcia obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z uchwałą nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 14 grudnia 1992 r., ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Leszczyńskiego nr 12/93, w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna, działka oznaczona nr 249/7 położona w obrębie Szlichtyngowa, jedn. ewid. Szlichtyngowa położona jest na terenie oznaczonym symbolem PP1 - teren działalności produkcyjnej i przetwórczej. ***Mając na uwadze położenie oraz plan zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, wg. § 6 pkt. 6, funkcja podstawowa obszaru PP1 to produkcja, przetwórstwo i rzemiosło, natomiast według Raportu przedsięwzięcia przedstawionego przez wnioskodawcę, profilem działalności planowanego zakładu będzie przetwarzanie odpadów. W związku z tym plan zagospodarowania przestrzennego nie dopuszcza przetwarzania odpadów.*** Organ wskazał cyt.: „Również Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. po uzupełnieniu ponownie wezwał do uzupełnienia Inwestora pismem z dnia 8 lutego 2022 r., znak: WZŚ.4221.182.2021.KS pkt. 6 „ Ponieważ

przedsięwzięcie polega na przetwarzaniu odpadów w tym odpadów niebezpiecznych, tym bardziej, że Inwestor deklaruje, iż do produkcji w 80% wykorzystywane będą odpady"(?!)....

Analizując dalsze zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, uchwalonego uchwałą nr VII/49/92 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 14 grudnia 1992 r., ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Leszczyńskiego nr 12/93, w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna, stwierdzić należy że zgodnie z rozdz. 2 § 3 pkt. 4 **„Obowiązek przestrzegania zasady, że uciążliwość wykonywanej działalności gospodarczej musi być ograniczona do granic własności, na której jest wykonywana”**. Brak wskazania w raporcie, że negatywne oddziaływanie ogranicza się jedynie w działce. Nie daje to pewności, że oddziaływanie planowanego obiektu na jakość powietrza w rejonie miejscowości Szlichtyngowa nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na zdrowie i jakość życia lokalnej społeczności.

W przedłożonym przez inwestora raporcie tabela 20 ładunki emisji ze spalania paliw, str. 30 przedstawione zostały cyt.: „wielkości w zakresie uciążliwości emisji ze spalania paliw pochodzącej z planowanych budynków tylko w zakresie teoretycznym”. Oddziaływanie uciążliwości emisji ze spalania paliw dla przedsięwzięcia wykracza poza granice działki, na której planowana jest inwestycja. Według raportu załącznika nr 2 zakres maksymalnych stężeń emisji dla dwutlenku siarki, pyłu zawieszonego, ołowiu, tlenku azotu, chlorowodoru, benzo/a/pirenu, węglowodorów aromatycznych, węglowodorów alifatycznych, tlenku węgla oraz dwutlenku siarki, wykracza poza obszar działki, co jest sprzeczne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Z kolei rozdz. 2 § 3 pkt.5 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, uchwalonego uchwałą nr VII/49/92 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 14 grudnia 1992 r., ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Leszczyńskiego nr 12/93, w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna **„zakaz lokalizacji inwestycji, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzi”**. Rozważając kwestie oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko i zdrowie ludzi należy mieć na uwadze zasadę przezorności - zasada prawa unijnego (art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej TFUE), która jako tzw. ogólna zasada powinna być uwzględniana przy interpretacji wszystkich przepisów ochrony środowiska z przedstawianych przez inwestora i

jego przedstawiciele argumenty nie spotkały się z akceptacją mieszkańców, którzy przedstawiali również swoje kontrargumenty.

Regionalny Dyrektor Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie postanowieniem z 31 marca 2022 r., WR.RZŚ.4360.88.2021.AK uzgodnił realizację przedsięwzięcia w wariantie wnioskowanym przez inwestorów i określił warunki.

W toku postępowania pismem z 16 maja 2022 r, znak SOŚ.6220.6.13.1.2021.AJur, Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa zawiadomił strony postępowania o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do 30 czerwca 2022 r., podając jako przyczynę konieczność zgromadzenia w aktach sprawy dokumentacji, o której mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 ustawy OOŚ, tj. uzgodnień warunków realizacji przedsięwzięcia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. oraz Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, a także uzyskania opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowej Soli oraz Marszałka Województwa Lubuskiego. Zawiadomienie o przedłużeniu postępowania zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. po uzupełnieniach złożonych przez inwestorów na wezwanie z 26 listopada 2021 r. oraz z 5 stycznia 2022 r., pismem z 20 maja 2022 r., nr WZŚ.4221.182.202 1..KS, postanowieniem uzgodnił realizację przedsięwzięcia w wariantie wnioskowanym przez inwestorów i określił warunki.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Nowej Soli po uzupełnieniach złożonych przez inwestorów na wezwanie z 4 lutego 2022 r. oraz z 15 lutego 2022 r., pismem z 20 czerwca 2022 r., nr NZ.9022.5.3.2022, zaopiniował pozytywnie warunki realizacji przedsięwzięcia i wskazał konieczność nałożenia określonych warunków.

W toku postępowania pismem z 30 czerwca 2022 r, znak SOŚ.6220.6.20.2021.AJur, Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa zawiadomił strony postępowania o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do 29 lipca 2022 r., podając jako przyczynę konieczność zapewnienia wszystkim stronom postępowania udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwienie im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań zgodnie z art. 10 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.). Zawiadomienie o przedłużeniu postępowania zostało podane do publicznej wiadomości

poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu.

Na terenie planowanego przedsięwzięcia obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z uchwałą nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 14 grudnia 1992 r., ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Leszczyńskiego nr 12/93, w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna, działka oznaczona nr 249/7.

Zasada przezorności wymaga, aby wszelkie prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków traktować, jak pewność ich wystąpienia. Kierując się zasadą przezorności na płaszczyźnie ocen środowiskowych należy przyjąć, że działania których skutki są niepewne, wątpliwe lub ryzykowne należy uznać za znaczące. „Organ uznał, iż realizacja inwestycji w sposób znaczący wpłynie na jakość i komfort życia ludzi w otoczeniu planowanego obiektu. Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa kieruje się także zasadą przezorności nakazującą traktować wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków tak, jak wysokie prawdopodobieństwo ich wystąpienia”.

„Na podstawie Raportu oddziaływania na środowisko nie można wykluczyć, że planowane przedsięwzięcie będzie negatywnie oddziaływać na zdrowie okolicznych mieszkańców. Na organie zaś, wbrew przekonaniu inwestora, spoczywa obowiązek weryfikacji ustaleń sporządzonego Raportu w zakresie oddziaływania higienicznego i zdrowotnego na środowisko. Raport jest dokumentem, który podlega ocenie, a sporządzenie go nie zwalnia organu uzgadniającego od czynienia własnych ustaleń zmierzających do weryfikacji przedstawionych danych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2007 roku, sygn. akt IV SA/Wa 2206/06).

Ponadto należy zwrócić uwagę, że planowane przedsięwzięcie obejmuje m.in. :

- demontaż oraz posprzątanie pozostałości po budynku socjalnym,
- usunięcie zbiorników po paliwach (2 zbiorniki o poj. 16,5 m³),
- przebudowie lub rozbiórce istniejącego budynku magazynowego i budowie

nowego budynku produkcyjno-magazynowego,

a jak wynika z decyzji nr 73/2022 Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego z dnia 22 lipca 2022 r., znak: PINB.5160.20.2022.II.PP nakazującej zaniechać roboty rozbiórkowe prowadzone na terenie działki nr ewid. 249/7 w Szlichtyngowej przy ul. Przemysłowej, na terenie działki w miesiącach od listopada 2021 r. do kwietnia 2022 r. przeprowadzono prace

polegające na rozbiórce obiektów, dołowania i czyszczenia zbiornika na paliwo oraz demontażu oraz usunięcia wyrobów zawierających azbest.

Organ stoi na stanowisku, że zakres inwestycji opracowany w raporcie jest niezgodny ze stanem faktycznym zagospodarowania działki nr 249/7 po dokonanych pracach opisanych w przywołanej decyzji 73/2022 Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego”.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie, z zachowaniem ustawowego terminu, złożył wnioskodawca. Zaskarżonej decyzji odwołująca Spółka zarzuciła cyt.:

„1.naruszenie **art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko**, polegające na błędnej wykładni zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Miasta i Gminy Szlichtyngowa przyjętego Uchwałą nr VII/49/92 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 14 grudnia 1992 r., zmienionego następnie Uchwałą nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r. i uznanie, że plan miejscowy nie dopuszcza przetwarzania odpadów, podczas gdy miejscowy plan takiej działalności nie zakazuje, lecz generalnie dopuszcza działalność o charakterze przemysłowym (PPI — produkcja, przetwórstwo i rzemiosło), a działalnością zakładu ma być produkcja chemii technologicznej, z którą związane będzie przetwarzanie wyprodukowanych odpadów (działalność uboczna), co kwalifikuję ją do funkcji produkcyjnej terenu.

2.naruszenie **art. 85 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko** polegające na zaniechaniu wskazania w uzasadnieniu decyzji w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, a także w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1.

3.naruszenie **art. 7a § 1 oraz art. 8 § 1 i 2 KPA** polegające na rozstrzygnięciu wątpliwości interpretacyjnych ograniczających możliwość prowadzenia planowanej inwestycji na działce nr 249/7 obr. Szlichtyngowa, na niekorzyść strony, podczas gdy organ miał obowiązek rozstrzygnąć wątpliwości na korzyść strony kierując się przy tym zasadą proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania;

4.naruszenie **art. 7 k.p.a. , art. 77 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a.** poprzez nienależyte rozpatrzenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji dowolne i sprzeczne z treścią raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyjęcie, że:

- „brak wskazania w raporcie, że negatywne oddziaływanie ogranicza się jedynie w działce”
podczas gdy:

-na str. 18 i str. 21 raportu wskazano: „W przypadku przyjęcia założeń zamieszczonych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zakres uciążliwości nie wykracza poza teren inwestycji, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie.”

-na str. 25 raportu wskazano: „Uciążliwe oddziaływanie zakładu na środowisko mieścić się będzie w granicach działki inwestora.”

-na str. 97 raportu wskazano: „W związku z planowaną organizacją zakładu oraz stosowanymi zabezpieczeniami w warunkach normalnej pracy zakładu — zakład nie będzie powodował zagrożenia dla środowiska, a zasięg oddziaływania zakładu zostanie ograniczony do granic nieruchomości.

Oddziaływanie uciążliwości emisji ze spalania paliw dla przedsięwzięcia wykracza poza granice działki, na której planowana jest inwestycja; według raportu załącznika nr 2 zakres maksymalnych stężeń emisji dla dwutlenku siarki, pyłu zawieszonego, ołowiu, denku azotu, chlorowodoru, benzo/a/pirenu, węglowodorów aromatycznych, węglowodorów alifatycznych, denku węgla oraz dwutlenku siarki, wykracza poza obszar działki, co jest sprzeczne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”, podczas gdy:

na załączniku nr 2 przedstawiono izolinie *(wykresy) rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu. Izolinie obejmowały także obszar poza terenem zakładu, aby ukazać jednoznacznie że żadna z substancji nie przekroczyła wartości dopuszczalnych/dyspozycyjnych.

„realizacja inwestycji w sposób znaczący wpłynie na jakość i komfort życia ludzi w otoczeniu planowanego obiektu”, co skutkowało uznaniem, że inwestycja jest sprzeczna z rozdz. 2 § 3 pkt 5 MPZP, podczas gdy :

- Sanepid i RDOŚ pozytywnie zaopiniowały planowane przedsięwzięcie, w tym zaakceptowały dodatkowe wyjaśnienia w zakresie emisji substancji do powietrza;

- w symulacji przyjęto założenia „bezpieczne” (tj. wariant najbardziej niekorzystny z punktu widzenia ochrony środowiska) w tym:

- planowany wózek widłowy będzie zasilany gazem propan -butan lub olejem napędowym.

Na potrzeby symulacji rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu przyjęto wariant bardziej niekorzystny dla środowiska — wózek zasilany olejem napędowym, na potrzeby symulacji przyjęto wariant najbardziej niekorzystny, tj. że w ciągu godziny na teren zakładu wjeżdża 6 pojazdów ciężarowych, założono równoczesność pracy emitorów, ponadto wcześniej na obszarze przedsięwzięcia funkcjonowała stacja benzynowa, której działalność wiązała się z emisją węglowodorów alifatycznych i aromatycznych do środowiska.

W treści odwołania, odwołująca Spółka zwróciła się cyt.: „o dopuszczenie dowodu z prywatnej opinii urbanistycznej na okoliczność zgodności planowanego przedsięwzięcia z MPZP”.

Kolegium po zapoznaniu się z treścią przesłanych wraz z odwołaniem strony akt sprawy, pismem z dnia 28.09.2022 r. wezwało Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa do przedłożenia całości akt sprawy w oryginale, włącznie z Raportem w wersji papierowej. Jednocześnie organ odwoławczy zlecił Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa, jako organowi I instancji, przeprowadzenie i zakończenie w określonym terminie dodatkowego postępowania dowodowego poprzez:

- 1) sporządzenie aktualnego wykazu stron postępowania wraz z podaniem aktualnych adresów zamieszkania/ siedziby tych osób/podmiotów i nr działek,
- 2) uzyskania i przesłania aktualnych wypisów z ewidencji gruntów ustalonych przez organ stron postępowania

Z uwagi na powyższe, Kolegium wyznaczyło nowy termin rozpatrzenia sprawy.

Organ przesłał wnioskowane dokumenty wraz z wyjaśnieniami (vide: pismo z dnia 25.10.2022 r.

Kolegium, pismem z dnia 04.11.2022 r., zleciło z urzędu Burmistrzowi Miasta i Gminy Szlichtyngowa, jako organowi I instancji, przeprowadzenie i zakończenie w określonym terminie dodatkowego postępowania dowodowego poprzez przesłanie:

- a) wypisu z mpzp dla terenu inwestycyjnego oraz ze zmiany do tego planu (uchwała nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r.),
- b) wyrys z mpzp i zmiany tego planu z **zaznaczoną na nich działką inwestycyjną nr 249/7.**

Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa przesłał przy piśmie z dnia 05.12.2022 r. wypis i wyrys z mpzp jednakże bez wnioskowanego oznaczenia działki inwestycyjnej na mapie (wyrzysie).

Z uwagi na powyższe Kolegium, pismem z dnia 04.11.2022 r., ponownie wezwało organ I instancji do przesłania wyrys z zmiany mpzp z zaznaczoną na nim kolorem (w sposób czytelny) działką inwestycyjną nr 249/7.

W odpowiedzi Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa przy piśmie z dnia 12.01.2023 r. przesłał **mało czytelny wyrys ze zmiany do mpzp i wbrew treści pisma – nie zaznaczył na nim kolorem działki inwestycyjnej** (vide: załączony do pisma wyrys z mpzp).

Pismem z dnia 27.01.2023 r. Kolegium poinformowało strony o uprawnieniach jakie przysługują im zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. i w celu zapewnienia stronom możliwości skorzystania z tych uprawnień, wyznaczyło nowy termin rozpatrzenia sprawy.

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze ponownie rozpatrując sprawę
na podstawie zgromadzonych akt, zważyło co następuje:**

Zaskarżona decyzja nie może pozostać w obrocie prawnym ponieważ wydana została z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, co tut. Kolegium stwierdziło nie będąc związane granicami odwołania oraz argumentacją w nim zawartą.

W tym miejscu wskazać należy, że podstawę materialnoprawną decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z treścią art. 71 ust. 1 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Aby jednak zachodziła konieczność uzyskania, czyli po stronie organu - obowiązek wydania, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, niezbędne jest łączne spełnienie dwóch warunków, a mianowicie:

- przedsięwzięcie musi być zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 ust. 2 ustawy) oraz
- do realizacji danego przedsięwzięcia niezbędne jest uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 1-27 ustawy, w tym np. dla uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę (pkt.1) lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (pkt.3).

Ponadto - a co również istotne w tej sprawie - postępowanie administracyjne o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się (z wyjątkiem wskazanym w art. 73 ust. 2 ustawy) tylko na wniosek i to nie dowolnego podmiotu, a jedynie podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, czyli inwestora, o czym wprost stanowi przepis art. 73 ust. 1 ustawy.

Wniosek ten musi spełniać, oprócz wymogów formalnych (procesowych), także wymogi materialne określone w art. 74 ust. 1 ustawy. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć m.in.: w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia; w przypadku przedsięwzięć

mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia; poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3; wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest, zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy - wójt, burmistrz, prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć nie wymienionych w tym przepisie, czyli jak w tej sprawie.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust. 1 ustawy).

Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, z uwzględnieniem wyjątków wskazanych w zdaniu drugim tego przepisu (patrz: art. 80 ust. 2 ustawy).

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, **wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko**, została określona w **art. 82** ustawy. I tak w szczególności decyzja taka winna bezwzględnie zawierać określenie: rodzaju i miejsca realizacji przedsięwzięcia, warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub

użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy (patrz : art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Nadto w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba: wykonania kompensacji przyrodniczej - w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza się konieczność wykonania tej kompensacji; zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – organ nakłada obowiązek tych działań (patrz: art. 82 ust. 1 pkt 2 ustawy).

Według treści art. 82 ust. 1 pkt 4 i pkt 5 ustawy w decyzji środowiskowej przedstawia się także stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 (z zastrzeżeniem wyjątków niemających znaczenia w tej sprawie) oraz można nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia (co miało miejsce w odniesieniu do rozpatrywanej sprawy).

Zgodnie zaś z treścią **art. 80 ust. 1** ustawy, jeżeli (tak jak w rozpatrywanej sprawie) była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może mieć zatem charakter obowiązkowy lub fakultatywny w zależności od rodzaju zamierzonego przedsięwzięcia lub miejsca jego realizacji. W pierwszym przypadku ocena oddziaływania na środowisko musi być przeprowadzona zawsze. W drugim przypadku właściwy organ – tak jak w rozpatrywanej sprawie - określa, że taki obowiązek występuje.

Rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

I tak - przedmiotowe w sprawie przedsięwzięcie polegające na: „Budowie zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, na działce o nr ewid. 249/7, obręb Szlichtyngowa, miasto Szlichtyngowa, zostało zakwalifikowane zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 41 oraz § 2 ust. 1 pkt 1 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), jako **przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; a zatem ocena jego oddziaływania na środowisko jest wymagana obligatoryjnie.**

W myśl art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy, dla planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z kolei przez **ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko**, której dokonuje organ przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, należy rozumieć postępowanie obejmujące w szczególności:

- weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu (vide: art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy).

W myśl art. 62 ust. 1 ustawy, w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko **określa się, analizuje oraz ocenia** bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, krajobraz, w tym krajobraz kulturowy a także - wzajemne oddziaływanie między w/w elementami, nadto - dostępność do złóż kopalin, ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych; możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagany zakres monitoringu. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000

określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływanie przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami (ust.2).

Ocena oddziaływania na środowisko jest etapem prowadzącym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i **pozwala organowi jedynie zorientować się, jakie ewentualnie zagrożenia dla środowiska mogą wystąpić.** Powinno to pomóc organowi właściwie określić uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Ustalenie w decyzji środowiskowej warunków, pod którymi może zostać zrealizowana planowana inwestycja, nie przesądza jeszcze o jej faktycznej realizacji. Określa jedynie kształt inwestycji z punktu widzenia wymogów ochrony środowiska, dopuszcza jej realizację w wariantcie dla środowiska najkorzystniejszym. Dopiero na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, tj. w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego (jeśli na danym terenie nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego) i o udzielenie pozwolenia na budowę - następuje konkretyzacja i materializacja warunków określonych w decyzji środowiskowej. Innymi słowy, **decyzja środowiskowa statuuje ograniczenia realizacji przedsięwzięcia konieczne ze względu na wymogi ochrony środowiska w różnych jego aspektach.**

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zwany dalej także „raportem”, jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Aby opracowanie to w każdym przypadku zawierało informacje niezbędne do zakończenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko ustawodawca określił kazuistycznie w art. 66 ustawy elementy, które winien zawierać każdy raport. Ponadto - ponieważ ocena oddziaływania na środowisko, wykonywana podczas postępowania o wydanie decyzji środowiskowej, ma charakter postępowania dowodowego, to dokumenty gromadzone w toku postępowania (w tym raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko) są w rozumieniu k.p.a. środkami dowodowymi, chociaż nie są to dokumenty urzędowe. Oceniane powinny więc być w świetle wymagań stawianych przez k.p.a. środkom dowodowym, a w szczególności przez przepis art. 75 § 1 k.p.a. Dlatego też raport nie spełniający, bądź to wymagań materialnych, ustalonych w art. 66 ustawy, bądź też wymagań formalnych z art. 75 k.p.a., nie może być uznany za środek dowodowy zgodny z prawem a tym samym – niemożliwym jest zarówno ustalenie, że inwestor wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku przedłożenia takiego raportu a w konsekwencji – niemożliwym jest także wydanie prawidłowej decyzji środowiskowej, gdyż nie można

przeprowadzić bez w/w Raportu niewadliwej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (patrz: art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. "a" i art. 62 ust. 1 ustawy).

Zgodnie zaś z art. 77 ust. 1 ustawy, jeżeli wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem takiej decyzji organ właściwy uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz zasięga opinii właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jak również uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (vide: art. 77 ust.1 pkt. 4 ustawy dodany przez art. 509 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz.U.2017.1566) zmieniającej m.in. ustawę z dniem 1 stycznia 2018 r.).

Ustawodawca dodał także w art. 74 ustawy nowy zapis oznaczony jako **ust. 3a** w brzmieniu: „Stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska;
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem."

Przedmiotowa w sprawie inwestycja polegająca na: **„Budowie zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, na działce o nr ewid. 249/7, obręb Szlichtyngowa, miasto Szlichtyngowa”**, została zakwalifikowana zgodnie z:

- § 2 ust. 1 pkt. 1) ppkt b) - instalacje do wyrobu substancji przy zastosowaniu procesów chemicznych służące do wytwarzania podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej,
- § 2 ust. 1 pkt. 41) - instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701, 730, 1403 i 1579) odpadów

niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych,
rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1027 ze zm.), a **zatem jego realizacja wymagała obligatoryjnego przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.**

Raport przedłożony przez inwestora (wraz z jego uzupełnieniami), stanowi **podstawowy dowód w sprawie.** Jak wynika jednak z analizy treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa **nie przeanalizował i nie ocenił samodzielnie Raportu pod kątem spełnienia wymogów z art. 66 ustawy.**

I tak, nie ocenił m.in. w ogóle czy przedłożony przez inwestora Raport spełnia np. wymóg z art. 66 ust. 1 pkt. 5 w zakresie przedstawienia opisu wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym: wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz **racjonalnego wariantu alternatywnego i racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska** w sytuacji, gdy w ramach przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, konieczne jest takie wariantowanie, które stanowi modyfikację tego samego rodzaju przedsięwzięcia w zakresie powodującym **różne oddziaływania na środowisko**, a więc np. **różne usytuowanie obiektów, różne rozwiązania konstrukcyjne, zróżnicowanie pod względem technologii itp.**

Przepis art. 66 ust. 6a) ustawy stanowi, że Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

- a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
- b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
- c) dobra materialne,
- d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
- e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
- f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
- g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;

7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a.

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego ugruntowany jest pogląd, według którego **jeżeli zachodzi wadliwość przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia, to taki raport nie spełnia ustawowych wymagań, koniecznych do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji danego przedsięwzięcia**, co wynika również z jednolitej linii orzeczniczej Naczelnego Sądu Administracyjnego (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 14 stycznia 2020 r., z 20 marca 2014 r., sygn. akt: II OSK 2564/12, z 14 czerwca 2017 r., sygn. akt: II OSK 1729/16, z 25 lipca 2019 r., sygn. akt: II OSK 2320/17).

Organ powyższej, istotnej dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy okoliczności nie wyjaśnił i nie ocenił.

Co więcej, jeżeli organ uznał, że cyt.: „*a jak wynika z decyzji nr 73/2022 Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego z dnia 22 lipca 2022 r., znak: PINB.5160.20.2022.II.PP nakazującej zaniechać roboty rozbiórkowe prowadzone na terenie działki nr ewid. 249/7 w Szlichtyngowej przy ul. Przemysłowej, na terenie działki w miesiącach od listopada 2021 r. do kwietnia 2022 r. przeprowadzono prace polegające na rozbiórce obiektów, dołowania i czyszczenia zbiornika na paliwo oraz demontażu oraz usunięcia wyrobów zawierających azbest* - a zatem cyt.: „Organ stoi na stanowisku, że zakres inwestycji opracowany w raporcie jest niezgodny ze stanem faktycznym zagospodarowania działki nr 249/7 po dokonanych pracach opisanych w przywołanej decyzji 73/2022 Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego”, **nie mógł zatem w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa wydać decyzji w przedmiotowej sprawie w niewyjaśnionych okolicznościach dotyczących jej stanu faktycznego**. Taką decyzję należy uznać za przedwczesną.

Obowiązkiem organu jest bowiem jednoznaczne ustalenie stanu faktycznego sprawy, a w razie wątpliwości czy też sprzeczności z informacjami podanymi np. w Raporcie – wezwanie inwestora do złożenia wyjaśnień i dokonanie własnych ustaleń dot. przedmiotowej kwestii, co organ winien mieć na względzie przy ponownym rozpatrywaniu sprawy.

Zgodnie z treścią art. 80 ust. 2 ustawy, **właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**, jeżeli plan ten został uchwalony (za wyjątkami wskazanymi w treści tego przepisu, do których planowana do realizacji inwestycja, nie zalicza się).

Z postanowień art. 80 ust. 2 ustawy wynika niezbicie, że zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (oczywiście wówczas, gdy został on uchwalony) jest podstawowym kryterium (poza wyjątkami wynikającymi z tego przepisu) oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jak już była mowa w komentarzu do art. 77 ustawy, stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego **zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym postępowania uzgodnieniowego z innymi organami**. „Po stwierdzeniu sprzeczności zamierzonego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego brak podstaw do podejmowania dalszych czynności w sprawie, w tym przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (art. 46 ust. 3 ustawy), analizy i oceny wpływu danego przedsięwzięcia (art. 47 ustawy), czy też uzgodnień z art. 48 ustawy.” (wyrok NSA z 16.09.2008 r., II OSK 1036/07, LEX nr 489569). Stanowisko to podtrzymał NSA w wyroku z 19.03.2019 r., II OSK 1093/17, wskazując, że „Skoro z treści art. 80 ust. 2 ustawy z 3.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.) wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe”. **Oczywiście przyjęcie, że występuje sprzeczność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może budzić najmniejszych wątpliwości, a jeżeli takie by wystąpiły, to organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej powinien podjąć działania zmierzające do ich usunięcia.** W literaturze przedmiotu podkreśla się bowiem, że „Organ, dokonując oceny zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, obowiązany jest do szczegółowej analizy wszystkich postanowień planu mających zastosowanie do konkretnej inwestycji, co oznacza, że nie jest wystarczające lakoniczne, jednozdaniowe i arbitralne stwierdzenie, iż taka zgodność ma miejsce w sprawie. Obiekty pomocnicze i infrastruktura techniczna przewidziane w ramach określonego celu podstawowego winny pozostawać z nim w związku i nie mogą powodować faktycznej zmiany przeznaczenia danej jednostki urbanistycznej” (M. Nowicki, Glosa do wyroku NSA z dnia 9 lutego 2011 r., II OSK 238/10, ZNSA 2011, nr 5, s. 179). **W żadnym razie wątpliwości w tym zakresie nie można**

jednak interpretować na niekorzyść podmiotu zainteresowanego realizacją konkretnego przedsięwzięcia. Porządkowo dodać należy, że „Skutkiem braku zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” (wyrok NSA z 23.08.2019 r., II OSK 2354/17); Gruszecki Krzysztof, *Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, wyd. IV Opublikowano: LEX/el. 2023.

W rozpatrywanej sprawie Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa ustalił, że na terenie planowanego przedsięwzięcia obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z uchwałą nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 14 grudnia 1992 r., ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Leszczyńskiego nr 12/93, w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna. Stanowiskiem organu cyt.: „działka oznaczona nr 249/7 położona w obrębie Szlichtyngowa, jedn. ewid. Szlichtyngowa położona jest na terenie oznaczonym symbolem PPI - teren działalności produkcyjnej i przetwórczej”. I dalej organ stwierdził cyt.: „Mając na uwadze położenie oraz plan zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, wg. § 6 pkt. 6, funkcja podstawowa obszaru PPI to produkcja, przetwórstwo i rzemiosło, natomiast według Raportu przedsięwzięcia przedstawionego przez wnioskodawcę, profilem działalności planowanego zakładu będzie przetwarzanie odpadów. W związku z tym plan zagospodarowania przestrzennego nie dopuszcza przetwarzania odpadów.”

Analizując dalsze zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, uchwalonego uchwałą nr VII/49/92 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 14 grudnia 1992 r., ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Leszczyńskiego nr 12/93, w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna, organ stwierdził, że zgodnie z rozdz. 2 § 3 pkt. 4 „Obowiązek przestrzegania zasady, że uciążliwość wykonywanej działalności gospodarczej musi być ograniczona do granic własności, na której jest wykonywana. Jak podkreślił organ cyt.: „Brak wskazania w raporcie, że negatywne oddziaływanie ogranicza się jedynie w działce. Nie daje to pewności, że oddziaływanie planowanego obiektu na jakość powietrza w rejonie miejscowości Szlichtyngowa nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na zdrowie i jakość życia lokalnej społeczności”.

W przedłożonym przez inwestora raporcie tabela 20 ładunki emisji ze spalania paliw, str. 30 przedstawione zostały cyt.: „wielkości w zakresie uciążliwości emisji ze spalania paliw pochodzącej z planowanych budynków tylko w zakresie teoretycznym. Oddziaływanie uciążliwości emisji ze spalania paliw dla przedsięwzięcia wykracza poza granice działki, na której planowana jest inwestycja. Według raportu załącznika nr 2 zakres maksymalnych stężeń emisji dla dwutlenku siarki, pyłu zawieszonego, ołowiu, tlenku azotu, chlorowodoru, benzo/a/pirenu, węglowodorów aromatycznych, węglowodorów alifatycznych, tlenku węgla oraz dwutlenku siarki, wykracza poza obszar działki, co jest sprzeczne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Z kolei rozdz. 2 § 3 pkt.5 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, uchwalonego uchwałą nr VII/49/92 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 14 grudnia 1992 r., ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Leszczyńskiego nr 12/93, w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna wprowadza „**zakaz lokalizacji inwestycji, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzi**”. Rozważając kwestie oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko i zdrowie ludzi należy mieć na uwadze zasadę przezorności - zasada prawa unijnego (art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej TFUN), która jako tzw. ogólna zasada powinna być uwzględniana przy interpretacji wszystkich przepisów ochrony środowiska, przedstawiane przez inwestora i jego przedstawicieli argumenty nie spotkały się z akceptacją mieszkańców, którzy przedstawiali również swoje kontrargumenty.

Skład orzekający w pierwszej kolejności wskazuje, że organ powołując się na zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą nr XII/116/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, uchwalonego uchwałą nr VII/49/92 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 14 grudnia 1992 r. (ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Leszczyńskiego nr 12/93), w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna, obowiązującego dla terenu przeznaczonego pod inwestycję, **nie załączył do akt sprawy dowodu** – w postaci wyrysu ze zmiany do mpzp (fragment mapy), na którym organ oznaczyłby działkę inwestycyjną nr 249/7 w obrębie Szlichtyngowa, na której inwestor planuje realizację objętej wnioskiem inwestycji, co umożliwiłoby zweryfikowanie prawidłowości ustaleń organu dotyczących lokalizacji tej działki cyt.: „*na terenie oznaczonym symbolem PPI - teren działalności produkcyjnej i przetwórczej*”.

W tym miejscu należy podkreślić, że pomimo dwukrotnego wezwania organu do przedłożenia takiego dokumentu w ramach zlecenia - w trybie art. 136 k.p.a., organ przesłał jedynie mało czytelny wyrys ze zmiany do mpzp (nie sposób odczytać nr działek) **bez zaznaczenia kolorem działki inwestycyjnej.**

Tym samym organ I instancji nie tylko nie wykonał zlecenia Kolegium, co narusza obowiązujące przepisy proceduralne, a nadto ustalenia organu dot. w/w kwestii na tym etapie postępowania **należy uznać za przedwczesne, gdyż nie poparte dowodami.**

W dalszej kolejności należy zaznaczyć, że przedmiotowa w sprawie inwestycji ma polegać na cyt.: „**Budowie zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, na działce o nr ewid.: 249/7 w obręb: Szlichtyngowa, miasto Szlichtyngowa**”.

Jak wskazał organ cyt.: „*Brak wskazania w raporcie, że negatywne oddziaływanie ogranicza się jedynie w działce. Nie daje to pewności, że oddziaływanie planowanego obiektu na jakość powietrza w rejonie miejscowości Szlichtyngowa nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na zdrowie i jakość życia lokalnej społeczności*”.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że rozstrzygając przedmiotową sprawę organ winien – a o czym była już mowa wyżej – w pierwszej kolejności ocenić przedłożony przez inwestora Raport pod względem spełnienia wymogów z art. 66 ustawy, a nadto zbadać prawidłowość danych w nim zawartych, dokonanych ustaleń, zastosowanych metod itp., **czego Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa zaniechał.** Organ winien wezwać o uzupełnienie Raportu lub złożenie dodatkowych wyjaśnień w razie jakichkolwiek wątpliwości. Powyższe oznacza, że organ nie może opierać swojego rozstrzygnięcia na przypuszczeniach czy też orzekać w oparciu o nie do końca wyjaśnione zagadnienia, które budzą Jego wątpliwości.

W tym miejscu należy również wskazać – w odniesieniu do stwierdzenia organu, zgodnie z którym - cyt.: „*W przedłożonym przez inwestora raporcie tabela 20 ładunki emisji ze spalania paliw, str. 30 przedstawione zostały wielkości w zakresie uciążliwości emisji ze spalania paliw pochodzącej z planowanych budynków tylko w zakresie teoretycznym*”, że zawsze przedstawione w raporcie wyliczenia, ustalenia itp. są teoretyczne, bo dotyczą przedsięwzięcia, które dopiero ma być zrealizowane, a więc nie istnieje w dacie sporządzania Raportu, co nie oznacza jednak, że po pierwsze – są to ustalenia dowolne, gdyż opierają się na określonych wzorcach, modelach itp. oraz odnoszą się do wiedzy dot. podobnych rodzajowo inwestycji jaką, jak należy założyć, posiada autor Raportu, a po drugie – obowiązkiem organu jest ocena prawidłowości i spójności przedstawionych wyliczeń, wielkości itp. – samodzielna lub przy zastosowaniu dostępnych na gruncie k.p.a. środków dowodowych np. posiłkując się

opinią osoby posiadającej wiedzę specjalną, czyli taką, jaką posiadać winien, zgodnie z obowiązującymi przepisami, autor Raportu.

Jak ustalił organ cyt.: „funkcja podstawowa obszaru PPI to produkcja, przetwórstwo i rzemiosło, natomiast według Raportu przedsięwzięcia przedstawionego przez wnioskodawcę, profilem działalności planowanego zakładu będzie przetwarzanie odpadów. W związku z tym plan zagospodarowania przestrzennego nie dopuszcza przetwarzania odpadów”.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, że rodzaj inwestycji wskazany we wniosku i w ośnwie rozstrzygnięcia organu to „budowa zakładu produkcji chemii technologicznej - koagulantu żelazowego, na działce o nr ewid.: 249/7 w obręb: Szlichtyngowa, miasto Szlichtyngowa”, z uwagi na powyższe, nie wystarczy w/w lakoniczne wskazanie organu, że cyt.: „profilem działalności planowanego zakładu będzie przetwarzanie odpadów”, bez powołania konkretnych argumentów i dowodów na poparcie takiego stanowiska, których w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji brak.

Zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest w świetle art. 80 ust. 2 u.i.ś.o. podstawowym kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jeżeli plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie lub też wprost zakazuje jego realizacji, to organ ma obowiązek, wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem, wydać decyzję odmowną bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko(por. wyroki NSA: z dnia 26 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 2628/11, LEX nr 1337407; z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt II OSK 2667/16, LEX nr 2589000).

Tymczasem Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa prowadząc postępowanie w niniejszej sprawie, bez uzasadnionej podstawy, zamiast w pierwszej kolejności zbadać zgodność planowanej do realizacji inwestycji z mpzp, gdyż determinuje to dalszy tok postępowania w tej sprawie, prowadził postępowanie jakby przesłanka negatywna braku zgodności planowanej do realizacji inwestycji z mpzp, nie wystąpiła - dokonując uzgodnień i zasięgając opinii organów współdziałających.

Z treści art. 80 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji wynika, że zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (jeśli obowiązuje na danym terenie) jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami planu zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzania postępowania

wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym postępowania uzgodnieniowego z innymi organami. Skoro bowiem z treści art. 80 ust. 2 ustawy wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, z dnia 21 lipca 2022 r., sygn. akt: II SA/Go 232/22.

W orzecznictwie ugruntowało się stanowisko, że w razie stwierdzenia niezgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązkiem organu jest wydanie decyzji odmownej w sprawie środowiskowych uwarunkowań (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 maja 2023 r., sygn. akt: III OSK 2111/21).

Ponownie rozpatrując sprawę, organ stosując się do powyższych wskazań, winien w pierwszej kolejności zbadać w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych odnośnie zapisów mpzp i rodzaju działalności jaką zamierza na terenie inwestycji prowadzić wnioskodawca, w tym w odniesieniu do ustaleń Raportu, zgodność zamierzenia inwestycyjnego z ustaleniami mpzp i w zależności od uzyskanego wyniku albo wydać decyzję odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia albo dalej kontynuować procedurę poprzedzającą wydanie orzeczenia w tej sprawie.

Na tym etapie ustalenia organu należy uznać za przedwczesne, a tym samym i dowolne wobec nie wyjaśnienia wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia istoty sprawy kwestii i braku dowodów w aktach potwierdzających dokonane przez organ ustalenia tj. np. wyrys ze zmiany do mpzp z zaznaczoną działką inwestycyjną, co potwierdziłoby wskazaną przez organ lokalizację inwestycji w danej jednostce na terenie objętym mpzp.

Ponownie rozpatrując sprawę organ winien również odnieść się - stosownie do treści art. 78 k.p.a. - do wniosku dowodowego zawartego w odwołaniu, w którym odwołująca Spółka zwróciła się cyt.; „o dopuszczenie dowodu z prywatnej opinii urbanistycznej na okoliczność zgodności planowanego przedsięwzięcia z MPZP”.

W świetle art. 66 ust. 1 pkt.15 ustawy istnieje również wymóg, zawarcia w Raporcie, **analizy możliwych konfliktów społecznych**. Tymczasem analiza taka nie została w sposób obiektywny i wyczerpujący przedstawiona w Raporcie i jego aneksie z 21.12.2021 r. (vide: str. 99-100).

Ponownie rozpatrując sprawę organ winien wezwać inwestora do uzupełnienia przedmiotowego Raportu przez jego autora lub inną osobę posiadającą wiedzę specjalną (co należy udokumentować) odnośnie uciążliwości związanej z wprowadzaniem emisji pyłów ze źródeł niezorganizowanych do powietrza oraz ich wpływu na zdrowie i życie ludzi (i to pomimo braku określenia w obecnym stanie prawnym parametrów wielkości stężeń w powietrzu) w zakresie szczegółowej i obiektywnej analizy możliwych konfliktów społecznych z tym związanych, w tym odnośnie: skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania, wpływu uciążliwości na zdrowie i życie ludzi.

Rzeczą organu natomiast (pomimo braku norm) będzie po uzupełnieniu Raportu w w/w zakresie wypowiedzenie się na temat skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania oraz wpływu tych uciążliwości na zdrowie i życie ludzi.

Dodatkowo wskazać należy, że organy administracji w toku prowadzonego przez siebie postępowania winny dążyć do **jednoznacznego ustalenia stanu faktycznego sprawy**. Skoro zatem w sprawie pojawiają się jakiegokolwiek „wątpliwości”, organ winien je wyeliminować i wyjaśnić - przy pomocy dostępnych na gruncie k.p.a. środków dowodowych - a nie dokonywać ustaleń w sytuacji braku należytego wyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii i posługiwać się sformułowaniami niejednoznacznymi i niekonkretnymi tj. np. „może oddziaływać”, bez wnikliwego zbadania danej kwestii.

Przepis art. 81 a § 1 k.p.a. (zasada rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych), nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie (sprawa, w której uczestniczą strony o spornych interesach), co wprost wynika z § 2 tego przepisu.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy organ winien zatem wyjaśnić wszystkie niejasności np. poprzez zobowiązanie wnioskodawcy (inwestora) do uzupełnienia Raportu w odniesieniu do konkretnych kwestii, które budzą Jego wątpliwości - o ile nie zostały one dostatecznie wyjaśnione w Raporcie. Organ może też w przypadku, gdy wyjaśnienie jakiejś kwestii wymaga wiedzy specjalnej – powołać dowód z opinii biegłego (vide: art. 84 § 1 k.p.a.). Organ winien również zbadać czy uzupełnienia Raportu przedłożone do akt sprawy spełniają wszystkie wymogi formalne tj. czy są opatrzone podpisem ich autora (autora Raportu), czego zaniechał w prowadzonym przez siebie postępowaniu. Stwierdzenie w/w braku obliuguje organ do wezwania inwestora do jego uzupełnienia, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W uzasadnieniu decyzji **brakuje ponadto informacji o wynikach konsultacji społecznych** przeprowadzonych przez organ. Organ w uzasadnieniu pominął przedstawienie wyników konsultacji społecznych tj. wskazania - w jakim zakresie zostały one wzięte pod

uwagę i ewentualnie uwzględnione, co stanowi naruszenie cyt. wyżej art. 85 ust. 1 pkt. 1 lit. a ustawy.

Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika w ogóle (choć organ przytoczył te zastrzeżenia i zajął w odniesieniu do nich stanowisko), **które konkretnie zarzuty podniesione przez społeczność lokalną organ uznał za zasadne, a które nie i z jakich powodów**. Organ analizując stanowisko społeczności lokalnej wyrażone w toku prowadzonego przez Niego postępowania zawierające sprzeciw wobec planowanej do realizacji inwestycji, obowiązany jest wyjaśnić podstawy protestów oraz ustalić ich zasadność i możliwość ich wyeliminowania, czego Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa zaniechał.

Nadto, o ile uwagi i zastrzeżenia społeczności lokalnej mają **charakter merytoryczny**, w tym odnoszący się np. do poszczególnych zagadnień i ustaleń Raportu, organ powinien przed dokonaniem samodzielnej oceny ich zasadności, zwrócić się do inwestora (do uwag merytorycznych winien odnieść się autor Raportu, który posiada wiedzę specjalną) o ustosunkowanie się do nich. Organ pomimo, iż w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przytoczył poszczególne zarzuty zgłaszane przez społeczność lokalną, nie umożliwił jednak inwestorowi ustosunkowanie się do nich.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy organ winien umożliwić inwestorowi (autorowi Raportu) zajęcie stanowiska w tej sprawie (brak takiego stanowiska czy też odmowa jego zajęcia, również podlega ocenie organu i ma wpływ na ostateczne stanowisko organu dot. poszczególnych kwestii), a następnie samemu dokonać oceny zasadności zgłaszanych zarzutów i wskazać na ewentualne możliwości ich wyeliminowania, co winno znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści decyzji, w tym w jej uzasadnieniu.

Mając na uwadze fakt, że zgodnie z komentowanym przepisem organ przy wydawaniu decyzji bierze pod uwagę wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, przywołać w tym miejscu należy ugruntowane w orzecznictwie stanowisko, zgodnie z którym „Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia może nastąpić jedynie w prawem przewidzianych okolicznościach, natomiast sam sprzeciw okolicznych mieszkańców nie może decydować o odmowie wydania takiej decyzji. Stanowisko zawarte w decyzji organu I instancji, że zgoda i akceptacja okolicznych mieszkańców dla realizacji inwestycji, która może negatywnie wpłynąć na jakość życia ludzi jest warunkiem wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla takiego przedsięwzięcia, nie znajduje oparcia w przepisach prawa” (wyrok NSA z 25.03.2015 r., II OSK 2031/13).

Organ zobligowany jest zatem ustalić w toku prowadzonego postępowania, czy dane uciążliwości związane z realizacją i funkcjonowaniem planowanej do realizacji inwestycji wystąpią, czy też nie i czy będą miały wpływ na okolicznych mieszkańców w takim stopniu, że w sposób istotny ograniczy to prawo mieszkańców do swobodnego korzystania z ich nieruchomości, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywatela, przy jednoczesnym poszanowaniu prawa właściciela do swobodnego (w granicach prawa) korzystania i rozporządzania swoją własnością (tu nieruchomością), w tym do jej zainwestowania.

W postępowaniu administracyjnym zgodnie z regułami wynikającymi z art. 7 k.p.a. obowiązuje zasada prawdy obiektywnej, obligująca do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego. W związku z tym w praktyce, nawet gdy nikt nie kwestionuje prawidłowości sporządzenia raportu oraz danych w nim zawartych, organ będzie musiał samodzielnie ocenić, czy raport ten uwzględnia wszystkie ewentualne zagrożenia związane z realizacją konkretnego zamierzenia. Jest to bardzo ważne, ponieważ: „Ze względu na cel prowadzenia postępowania w zakresie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, kończącego się wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, etap ten jest najbardziej właściwy do oceny konkretnych wymagań ochrony środowiska na etapie prac budowlanych, co nie wyklucza późniejszej konkretyzacji wskazanych na tym etapie warunków pozwoleń budowlanych w kontekście odniesienia do konkretnego projektu budowlanego” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 października 2006 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1428/06).

Rozpatrując sprawę w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań dla realizacji planowanego przedsięwzięcia należy mieć na uwadze specyfikę wydawanego rozstrzygnięcia, które **nie ma charakteru uznaniowego**; decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest rozstrzygnięciem związanym, a jej treść - uzależniona od spełnienia ściśle określonych przesłanek. Z powyższej regulacji, a w szczególności z dyspozycji art. 81 ustawy wynika, że **ustawodawca określił precyzyjnie katalog okoliczności uzasadniających odmowę określenia środowiskowych uwarunkowań** dla realizacji przedsięwzięcia. Zatem odmowa określenia środowiskowych uwarunkowań można zostać orzeczona przez organ jedynie, gdy zaistnieją następujące okoliczności, takie jak :

- niezgodność inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska (art. 77 ust. 1 ustawy),

- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez organ a innym niż wnioskowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie (art. 81 ust. 1 ustawy),
- możliwość znacząco negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, wynikająca z oceny oddziaływania na środowisko, a za realizacją przedsięwzięcia nie będą przemawiały konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym i brak jest rozwiązań alternatywnych (art. 81 ust. 2 ustawy),
- możliwość spowodowania przez przedsięwzięcie nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy)
- naruszenie zasady zrównoważonego rozwoju.

W przypadku braku zaistnienia w/w przesłanek organ właściwy do wydania decyzji jest zobligowany do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia.

Raport o oddziaływaniu na środowisko stanowi kluczowy dowód w sprawach dotyczących ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla danego przedsięwzięcia. Stanowi on podstawowy dokument, na którym opiera się organ wydając decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy. Tym samym więc raport winien być rzetelny, spójny i być wolny od niejasności i nieścisłości. W konsekwencji, organy administracji mają obowiązek ocenić na podstawie art. 80 k.p.a. wartość dowodową raportu. Ewentualny brak dostatecznego odniesienia się do istotnych kwestii oznacza, iż raport w tym zakresie może zostać uznany za nie spełniający wymogów ustawowych. Wskazać także należy, że raport jest dokumentem prywatnym, opracowywanym na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją określonej inwestycji. **Rzeczą więc organu administracji jest rzetelna, wnikliwa i wszechstronna ocena raportu przy zachowaniu wszystkich obowiązujących reguł dowodowych.**

Stosownie do treści art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.), co winno znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Nadto, zgodnie z treścią art. 11 k.p.a., organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu (tzw. zasada przekonywania).

Na organie administracji spoczywa zatem obowiązek dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz dokładnego wyjaśnienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywatela, w szczególności obowiązek zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz oceny na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Zgodnie z treścią art. 107 k.p.a. decyzja administracyjna powinna zawierać m.in. **uzasadnienie faktyczne i prawne.**

Nadto przepis art. 85. ust. 1 pkt. 1 ustawy stanowi, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określone elementy wynikające z cytowanych wyżej przepisów prawa materialnego, w tym m.in.: informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a także uzgodnienia i opinie.

Uzasadnienie stanowi integralną część decyzji, a jego zadaniem jest wyjaśnienie rozstrzygnięcia. Prawidłowo zredagowane uzasadnienie, tak pod względem merytorycznym, jak i prawnym, ma kluczowe znaczenie dla realizacji zasady wyrażonej w art. 11 k.p.a. /zasada przekonywania/.

Podsumowując należy stwierdzić, że brak rozpatrzenia istoty sprawy, w tym zebrania i oceny całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przez organ I instancji uniemożliwia organowi odwoławczemu ponowne merytoryczne rozpatrzenie sprawy, do czego obligują go obowiązujące przepisy prawa. Kolegium nie może merytorycznie oceniać zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w przypadku, gdy takiej oceny zaniechał organ I instancji, prowadziłoby to bowiem do naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą strona ma prawo do dwukrotnego (ponownego) rozparzenia sprawy przez organ administracji wyższej instancji, a tym samym skontrolowania zaskarżonego orzeczenia i prowadzonego przez organ pierwszoinstancyjny postępowania, pod względem zgodności tak z przepisami prawa materialnego, jak i proceduralnego.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy organ I instancji winien konwalidować wskazane wyżej wady procesowe i materialnoprawne, jak również przeprowadzić w znacznej części niewadliwe postępowanie dowodowe w celu jednoznacznego ustalenia stanu faktycznego sprawy i dokonać samodzielnej oceny całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności podstawowego dowodu jakim jest Raport.

Wskazane uchybienia przepisów proceduralnych, w tym dodatkowo również materialnoprawnych, stanowiące podstawę wydania decyzji w przedmiotowej sprawie, stanowiły podstawę uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania jej do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w trybie art. 138 § 2 k.p.a., gdyż konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna.

Od decyzji nie przysługuje stronom prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze, ul. Aleja Niepodległości 7, 65-048 Zielona Góra, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Sprzeciw od decyzji wnoszony do sądu administracyjnego podlega wpisowi stałemu a jego wysokość reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021, poz. 535).

I tak :

1. Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach:

- 1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;
 - 2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;
 - 3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;
 - 4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;
 - 5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;
 - 6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;
- 6a) sprzeciwów od decyzji - 100 zł; (...)**

Ponadto Kolegium poucza strony, że w postępowaniu sądowoadministracyjnym mogą się ubiegać o przyznanie im prawa pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania w sądzie lub w toku postępowania przed sądem. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Skład orzekający:

1. Robert Gwidon Makarowicz

2. Magdalena Kucharska

3. Iwona Inerowicz

1. Strony poprzez obwieszczenie publiczne - art. 49 k.p.a.,
2. a/a

Do wiadomości:

1. Chemical Recycling Solution sp. z o.o. z/s w Głogowie, ul. Portowa 1, 67-200 Głogów,
2. Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa + zwrot akt po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu

+ obwieszczenie w trybie art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Za zgodność z oryginałem

stwierdzam

26. 09. 2023

data

STARSZY INSPEKTOR

podpis
Sylvia Kogut